

Το μέλλον που μας ετοιμάζουν δεν μας χωράει!

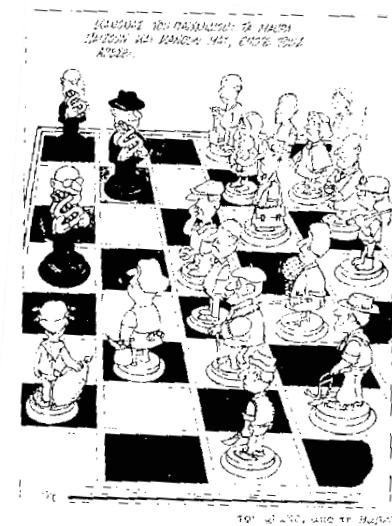
Στην Ελλάδα του 2012, η παιδική φτώχεια αγγίζει το 23%, ενώ περισσότερα από 439.000 παιδιά ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, λέει η έκθεση της Ελληνικής Επιτροπής της UNICEF. Στην Ελλάδα του 2012, οι φωνές από σχολεία της επικράτειας για μεγάλο αριθμό υποσιτισμένων παιδιών πληθαίνουν και μετά βουβαίνονται γιατί το θέμα χαρακτηρίζεται «ευαίσθητο». Στην Ελλάδα των μνημονίων και της ραγδαίας φτωχοποίησης μπορεί να επιβιώνουν όλο και πιο δύσκολα οι άνθρωποι, αλλά ανθίζουν οι κάλπικες ευαισθησίες. Ε, δε γίναμε και Αφρική, όπου οι ...ντροπές έχουν καταρριφθεί αιώνες τώρα και πάνω στα συντρίμμια τους στήνουν πάρτι οι αριθμοί και οι εικόνες της εξαθλίωσης...

Όμως η ζωή σου, η ζωή του γείτονα, η ζωή όλων μας, αυτή που βγαίνει πια με το σταγονόμετρο, δεν είναι ούτε απρόσωπα νούμερα στις στατιστικές των παγκόσμιων οργανισμών της υποκρισίας και της «φιλανθρωπίας» ούτε μελό σενάριο για τις ειδήσεις των Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης. Είναι η ωμή πραγματικότητα μιας κοινωνίας με τάξεις εκμεταλλευτών και τάξεις εκμεταλλεύμενων, όπου οι εκμεταλλευτές πρέπει να επαναπροσδιορίσουν τους όρους της εκμετάλλευσης. Μιας κοινωνίας με αφέντες και (οιονεί) δούλους, όπου οι πρώτοι πρέπει να επιβεβαιώσουν την κυριαρχία τους πάνω στους δεύτερους, αφαιρώντας τους ό,τι είχαν κατακτήσει στο παρελθόν με σκληρούς αγώνες. Σε αυτήν την ωμή πραγματικότητα, ο εργαζόμενος, ο άνεργος, ο μετανάστης, εσύ, εγώ, εμείς, είμαστε πάμφηνα εργαλεία που πρέπει να παράγουμε τον τιλούτο που θα καρπώνονται οι λίγοι, οι κεφαλαιοκράτες. Είμαστε τα «αναλώσιμα» στον ταξικό πόλεμο που μας έχουν κηρύξει, είμαστε τα καύσιμα στις μηχανές της κερδοφορίας τους, είμαστε τα αυριανά θύματα στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους που σχεδιάζουν για να ξαναμοιράσουν τον πλανήτη και τις σφαίρες επιρροής τους.

Οι κυρίαρχοι, ΗΠΑ, ΔΝΤ, Ε.Ε., το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις και οι αναλυτές τους μιλούν για την κρίση είτε σαν να πρόκειται για φυσικό φαινόμενο είτε σαν να πρόκειται για σύμπτωμα μιας ασθένειας που προσβάλλει χώρες δημοσιονομικά απείθαρχες, με τεμπέληδες λαούς. Αποκρύπτουν ότι η βαθιά συστηματική κρίση είναι **αποτέλεσμα** της αδηφαγίας τους και των ανταγωνισμών τους και, την ίδια στιγμή, **εργαλείο** για την επίθεσή τους ενάντια στους λαούς και τα δικαιώματά τους, εργαλείο επιβεβαίωσης και ενίσχυσης της κυριαρχίας τους.

Στις μέρες που έρχονται κρίνονται πολλά. Δεν κρίνεται «η παραμονή της χώρας στο ευρώ», «η βιωσιμότητα του χρέους» ή η «εξασφάλιση της επόμενης δόσης», όπως μας λένε η κυβέρνηση και οι προστάτες της. Δεν κρίνεται, μόνο, το αν θα περάσει το νέο πακέτο της λεηλασίας, με κατώτατους μισθούς πείνας, κατάργηση ωριμάνσεων και επιδομάτων, δραστική μείωση των αποζημιώσεων (αυτών που έχουν καταργηθεί πλήρως στην πράξη), εξαήμερη απλήρωτη εργασία, κατάργηση του αφορολόγητου, κατάργηση 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης και των αντίστοιχων μισθών... Δεν κρίνεται, μόνο, το αν προστεθούν ακόμα μερικές χιλιάδες λουκέτα μικρομεσαίων επιχειρήσεων στα ήδη 100.000 των τελευταίων δύο ετών. **Κρίνεται το αν θα αποδεχθούμε να επιβιώνουμε με ξεροκόμματα, ίσα ίσα για να βγαίνει η μέρα και να έρχεται η επόμενη,** χωρίς εισοδήματα, χωρίς ασφάλιση και περίθαλψη, χωρίς παιδεία, χωρίς δικαιώματα, χωρίς φωνή, χωρίς αξιοπρέπεια. **Κρίνεται το αν θα αποδεχθούμε να ζήσουμε σαν δούλοι,** υποταγμένοι και πειθαρχημένοι, εκχωρώντας άνευ όρων το προϊόν του μόχθου μας στα αφεντικά. Κρίνεται το αν θα αποδεχθούμε να ζούμε με την ελεημοσύνη τους, στα συστίτια των ...φιλάνθρωπων ληστών μας, με ληγμένα τρόφιμα που όμως και αυτά εξασφαλίζουν αξιοπρόσεκτα κέρδη.

Κρίνεται το αν θα βολευτούμε στη διάσπαση της τάξης μας, να βλέπουμε με μισό μάτι το γείτονα που έχει ακόμα δουλειά, το μαγαζάτορα που δεν έβαλε ακόμα λουκέτο, το μετανάστη που φυτοζωεί. Κρίνεται το αν θα ανεχτούμε τη φασιστική βία, αν θα καταπιούμε το ρατσιστικό μίσος, αν θα ενστερνιστούμε τη λογική «χτύπα τον αδύναμο αφού δεν μπορείς να χτυπήσεις τον ισχυρό, βάλ' τα με το θύμα και αθώωσε το θύτη».

Να πολεμήσουμε το σύστημα που παράγει την εξαθλίωση και όχι τους εξαθλιωμένους

Το σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης γνωρίζει τη δύναμη μας, εμείς τη γνωρίζουμε; Οι «από πάνω» γνωρίζουν πως αν δούμε με καθαρό μάτι την εικόνα που οι ίδιοι συσκοτίζουν, αν παραμερίσουμε τις αυταπάτες και τις ψεύτικες ελπίδες που μας καλλιεργούν, αν αποβάλουμε τη λογική της ανάθεσης που μας θέλει έρμαια στις επιδιώξεις κάθε αυτόκλητου «σωτήρα», τότε θα ανακαλύψουμε τη δύναμη μας, τη δύναμη των καταπιεσμένων να ανατρέπουν τους καταπιεστές τους. Τα γνωρίζουν όλα αυτά, γι' αυτό και καταστέλλουν με τρομακτική βία διαδηλώσεις, (προ)συγκεντρώσεις, απεργίες, καταλήψεις, κάθε μορφή συλλογικού αγώνα. Προαναγγέλλουν συλλήψεις, βασανίζουν και διαπομπέουν συλληφθέντες, ενεργοποιούν χουντικούς νόμους για να απαγορεύσουν πορείες και συναθροίσεις, τρομοκρατούν με όλα τα μέσα και μηχανισμούς που διαθέτουν: με τα ΜΜΕ, με πάνοπλα ΜΑΤ, ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ, με αύρες και χημικό πόλεμο, με φασιστικές, δολοφονικές συμμορίες όπως η χρυσή αυγή. Αυτή η τελευταία, που προβάλλει ένα ψεύτικο αντισυστημικό προφίλ προσπαθώντας να καρπωθεί τη λαϊκή οργή και να τη χρησιμοποιήσει στα απάνθρωπα μελλοντικά σχέδιά της, σήμερα δεν είναι παρά το μακρύ χέρι της κυβέρνησης. Επιτίθεται στο πιο αδύναμο κομμάτι της κοινωνίας, αλλά και στο κομμάτι που προσπαθεί να οργανωθεί και να διεκδικήσει τη ζωή του. Θέλει να φτιάξει το δολοφονικό στρατό της και να αποκτήσει έρεισμα στους απελπισμένους. Φιλοδοξεί αύριο να αναλάβει τη διαχείριση του συστήματος όταν οι σημερινοί διαχειριστές σηκώσουν τα χέρια ψηλά. Για να συνεχίσει απρόσκοπτα το έργο της υποδούλωσης του λαού. Ό,τι έκανε πάντα ο φασισμός στις ιστορικές καμπές. Θα τους αφήσουμε; Η χρυσή αυγή έδωσε εγκαίρως τα διαπιστευτήριά της όταν κάλεσε τους εργάτες της Χαλυβουργίας στο Βόλο να μην απεργήσουν, να μη διεκδικήσουν αυτά που τους αφαιρούσε ο εργοδότης, να μη σταθούν αλληλέγγυοι στους συναδέλφους τους του Ασπροπύργου. Συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο στήνοντας γραφεία ευρέσεως εργασίας για Ελληνες, που στην ουσία είναι σύγχρονα σκλαβοπάζαρα. Και κορυφώνει την «πατριωτική» της δράση ζητώντας από την κυβέρνηση να πετάξει έξω από τους βρεφονηπιακούς σταθμούς τα παιδιά των μεταναστών.

**ο φασισμός
στην αρχή έρχεται
για τους «άλλους»,
μετά για όλους..**

Οι προκλήσεις του νεοναζιστικού αυτού μορφώματος πρέπει να απαντιούνται μαζικά και αποφασιστικά, στις γειτονιές μας, στα σχολεία, στους χώρους δουλειάς, παντού. Όπως απάντησαν οι εργαζόμενοι του εργοστασίου Πλαπουτσάνης, εμποδίζοντας την είσοδο των χρυσαυγιτών στο εργοστάσιο και καλώντας τους εργαζόμενους της περιοχής «να απομονώσουν τα φασιστικά στοιχεία, να οργανωθούν

στα σωματεία τους, να συσπειρωθούν στο ταξικό κίνημα, να αγωνιστούν για τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων, ανεξάρτητα από καταγωγή, θρήσκευμα και χρώμα». Όπως απάντησαν οι εργαζόμενοι του Νοσοκομείου Άρτας και των Κέντρων Υγείας, καταγγέλλοντας τις αιμοδοσίες της χρυσής αυγής και το «ρατσιστικό και ξενοφοβικό περιεχόμενο» με το οποίο τις περιβάλλουν.

Το φασισμό

βαθιά κατάλαβε τον
δε θα πεθάνει μόνος,
τσάκισέ τον

Απέναντι στη βαρβαρότητα της ανεργίας, της φτώχειας, της εργοδοτικής και κρατικής τρομοκρατίας, απέναντι στον εκφασισμό της δημόσιας ζωής αλλά και στη δολοφονική δράση των νεοναζιστών, η απάντηση είναι μία: αντίσταση και αγώνας, λαϊκή αυτοοργάνωση και ταξική αλληλεγγύη. Οργανωνόμαστε στις γειτονιές μας, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και στις σχολές. Σε σωματεία που δεν θα χειραγωγούνται από εργατοπατέρες, σε συλλογικότητες που σπάνε τη λογική της ανάθεσης. Βγαίνουμε στους δρόμους και διεκδικούμε τη ζωή μας, με διαδηλώσεις και απεργίες. Χτίζουμε την ενότητα της τάξης μας, την κοινή δράση πάνω στα κοινά προβλήματα. Για να ανατρέψουμε το σύστημα της εξαθλίωσης και τους εκφραστές του.

Τέλος, βρισκόμενοι στο χώρο που γίνεται ακόμα μία παρέλαση, σε μια ημέρα «εθνικής» εορτής, ας αναφερθούμε και σε μια πλάνη που ιδιαίτερα την ημέρα αυτή σπέρνεται με ζήλο από τους «από πάνω»: η εθνική ενότητα. Και είναι πλάνη γιατί δεν χωράνε στην ίδια ενότητα αυτοί που υφίστανται την επίθεση μαζί με τους φορείς που την ασκούν. Το επίκαιρο ψέμα της εθνικής ενότητας πως όλοι πρέπει να δουλέψουμε σκληρά και να υποστούμε θυσίες για να αποσυμφορηθεί η κατάσταση είναι υποκριτικά προσβλητικό προς αυτούς που μια ζωή ζουν στην ανέχεια για να κερδίζουν άλλοι από το χρόνο και το σωματικό τους σθένος. Η επίκληση της εθνικής ενότητας είναι μόνο ένα «δυνατό χαρτί» στα χέρια του υπάρχοντος οικονομικο-κοινωνικο-πολιτικού συστήματος, το οποίο μας ωθεί στην εξαθλίωση, και που το πετάει με σκοπό τη διατήρησή του σε μια στιγμή που ο λαός αγωνίζεται εναντίον του. Κι αυτό δεν μπορεί να το κρύψει καμία βιτρίνα παρέλασης.

Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Ηλιούπολης

askilioupolis.espivblogs.net | ask_ilioupolis@espiv.net | τηλ.: 697 371 3562

